

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 r.

sprawy

K. P. (P.)

s. A. i I. z domu B.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 08 kwietnia 2017 roku w G., znajdując się w stanie pod wpływem środka psychoaktywnego działającego podobnie do alkoholu, co odpowiada stanowi nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego, kierował samochodem osobowym m-ki S. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

2. W dniu 08 kwietnia 2017 roku w G. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał we wnętrzu użytkowanego samochodu m-ki S. (...) o nr reju OKR (...) środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1,70 grama netto

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r.

I. uznaje oskarżonego K. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. tego że 8 kwietnia 2017 roku w G. kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc pod wpływem środka psychotropowego w postaci Δ^9 - tetrahydrokannabinolu ((...)) będącego substancją czynną zawartą w zielu konopi innych niż włókniste w ilości 5,25 ng/ml we krwi oraz amfetaminy 86,9 ng/ml we krwi, tj. przestępstwa z art.178a §1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. uznaje oskarżonego K. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu przy zast. art. 37a kk wymierza mu karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk oraz art. 86 § 1 i § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu łączną karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 kk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 8.04.2017 r. – 9.04.2017 r., tj. 1 dzień, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy na okres 3 (trzech) lat;

VI. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie V wyroku zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 kwietnia 2017 r. do dnia 11 lipca 2017 r.;

VII. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek przez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/212/17/N - k. 11;

IX. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 955 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 200 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 312/17

UZASADNIENIE

Oskarżony K. P. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art.178a §1 kk polegającego na prowadzeniu samochodu po drodze publicznej pod wpływem środków odurzających oraz art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polegającemu na posiadaniu, wbrew ustawie, ziele konopi innych niż włókniste. Oskarżony, od początku postępowania przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony K. P. jest kawalerem, nie ma dzieci ani innych osób na utrzymaniu. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym, zatrudniony jest jako pomocnik maszynisty w drukarni z dochodem 2000 zł miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości. Nie był uprzednio karany sądownie.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanych mu w pkt.I i II wyroku czynów nie budzą wątpliwości.

Oskarżony przyznał się do ich popełnienia, wyjaśnił okoliczności ich popełnienia. Jego wyjaśnienia pozostają zbieżne z ekspertyzą toksykologiczną oraz wydaną w tym zakresie opinią biegłych. Dowody te, dodatkowo wsparte zostały dokumentacją urzędową sporządzoną przez funkcjonariuszy policji (protokoły przeszukania, oględzin i użycia testera narkotykowego, notatki urzędowe). Powyższe dowody wskazują niezbicie, że oskarżony w zarzucanym mu czasie i miejscu kierował samochodem po drodze publicznej będąc pod wpływem środków odurzających, a nadto posiadał wbrew przepisom ziele konopi innych niż włókniste.

Zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zatem zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.178a §1 kk, zgodnie z którym „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

W realiach sprawy, u oskarżonego stwierdzono obecność, po niemal trzech godzinach od momentu prowadzenia przez niego samochodu substancji psychotropowej w postaci Δ^9 - tetrahydrokannabinolu ((...)) wymienionej w załączniku nr 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (grupa II – P), a to w stężeniu 5,25 ng/ml krwi. Powyższe było przyjęciem przez oskarżonego produktów zawierających konopię inną niż włóknista lub produktów jej przetworzenia niedługo przed kierowaniem pojazdem. Ziele konopi innych niż włókniste jest środkiem odurzającym wymienionym w załączniku nr 1 cyt. ustawy (grupa I – N). Badanie krwi oskarżonego wykazało także, że znajduje się w niej amfetamina w stężeniu 86,9 ng/ml . Amfetamina jest środkiem psychotropowym wymienionym w załączniku nr 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (grupa II – P). Wydana w sprawie, po przeprowadzeniu ekspertyzy oraz po przeanalizowaniu zachowania oskarżonego w dniu zdarzenia opinia wskazuje, że K. P. w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się pod wpływem środków psychoaktywnych działających podobnie do alkoholu, co odpowiada stanowi „nietrzeźwości” w odniesieniu do alkoholu etylowego.

Z kolei ujawnienie u oskarżonego w samochodzie marihuany o wadze 1,7 g wskazuje, że zachowaniem swym wypełnił znamiona wytepuku z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis tegoż artykułu stanowi bowiem, że „kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd uznał, że kary 70 stawek dziennych grzywny za czyn z art.178a §1 kk oraz 40 za czyn z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (przy zastosowaniu art.37a kk) wraz z orzeczoną karą łączną grzywny 100 stawek wdrożą oskarżonego K. P. do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znaczości stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynów, zwłaszcza czynu z art.178a §1 kk, kara ta będzie współmierną odpłatą za ich popełnienie. Poczynione przez Sąd w tym zakresie oceny nie pozwalały na skorzystanie przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, Sąd wziął pod uwagę katalog okoliczności o tym decydujących, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, tj. bezpieczeństwo w komunikacji, zdrowie publiczne oraz sposób i okoliczności jego popełnienia: stężenia substancji psychoaktywnych, zażycie ich (marihuany) niedługo przed jazdą samochodem, ich rodzaj (silnie uzależniająca amfetamina) i wpływ na zachowanie oskarżonego, kilkukilometrowy odcinek przejechany samochodem przez oskarżonego, zatrzymanie w mieście na drodze wojewódzkiej nr (...) – ulicy (...). Okoliczności te w ocenie Sądu wskazują, że stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, był znaczny. Oskarżony, w postępowaniu przygotowawczym z obecności amfetaminy w organizmie tłumaczył się, że nie pamięta aby ją zażywał. Na rozprawie wyjaśnił zaś, że ktoś mu ją dosypał na dyskotecę tydzień lub dwa przed zdarzeniem. Tymczasem z opinii biegłego wynika, że jej stężenie u oskarżonego wynosiło 86,9 ng/ml, gdzie wartości już powyżej 50 ng/ml (w przypadku Δ^9 - tetrahydrokannabinolu powyżej 2,5 ng/ml) skutkują przyjęciem stanu nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego. Niemożliwym zatem jest, aby taki stan utrzymywał się u oskarżonego przez taki długi okres, zwłaszcza że oskarżony deklarował, że nie zażywa amfetaminy, a marihuany chciał tylko jeden raz spróbować. Należy przy tym zaznaczyć, że stężenia substancji psychoaktywnych u oskarżonego zostały wykazane na podstawie próbek krwi pobranych od niego niemal po 3 godzinach od kontroli drogowej, a substancje te również ulegają metabolizmowi i wydalaniu z organizmu. Dodatkowego znaczenia w sprawie przydaje i fakt, że oskarżony będąc pod wpływem środków odurzających, kierując samochodem posiadał w nim jeszcze, w schowku zamknięty woreczek z marihuaną w ilości wystarczającej dla zrobienia 4 porcji. Sąd, nie przydawał nadto znaczenia postawie oskarżonego w toku postępowania

wobec oczywistości popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów. Zarzuty zostały bowiem oparte na wynikach badań i ekspertyz toksykologicznych, a oskarżony został zatrzymany na „gorącym uczynku”.

Ustalając oskarżonemu wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art.33 §3 kk jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Z tych względów Sąd orzekł, jak w pkt.I-III wyroku.

W związku z tym, że oskarżony był do sprawy zatrzymywany Sąd orzekł jak w pkt.IV wyroku, stosownie do treści art.63 §1 i §5 kk.

Przy wymiarze środka karnego, tj. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy na okres 3 lat, Sąd miał na względzie treść art.42 §2 kk, stanowiącego, o obligatoryjnym, nie krótszym niż trzyletni zakazie prowadzenia pojazdów w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art.178a §1 kk. Wobec zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy Sąd zaliczył okres zatrzymania tego dokumentu na poczet orzeczonego zakazu, na podstawie at.63 §4 kk.

Podobnie obligatoryjnym było orzeczenie świadczenia pieniężnego na podstawie art.43a §2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a §1, art.179 lub art.180, sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych.

Mając na względzie, że w sprawie zabezpieczono dowody rzeczowe (środki odurzające) Sąd orzekł o ich przepadku na podstawie wskazanego w pkt.VIII wyroku przepisu.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie IX wyroku, a nadto deklarowana przez oskarżonego sytuacja materialna.

Stosownie do treści art.423 §1a kpk, w związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku w części dotyczącej kary oraz innych konsekwencjach prawnych czynów (niezastosowania warunkowego umorzenia postępowania) Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wnioski dotyczy.